

РЕШЕНИЕ

№ 2243

гр. София, 07.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **4347** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрисконсулт С. Х., като пълномощник на КОМИСИЯ ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА, срещу РЕШЕНИЕ от 08.02.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), Наказателно отделение, 15^{-ти} състав, по адм.наказателно дело №17834/2012г.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Касаторът поддържа, че в тежест на ответника по касация е било да установи по безспорен начин релевантния факт, че е предоставил на своя абонат детайлизирана сметка ведно с данъчна фактура. Твърди, че неправилно доказателствената тежест е била възложена от първостепенния съд върху КРС, тъй като административното наказание е наложено именно поради неизпълнение на задължението за предоставяне на детайлизирана сметка и данъчна фактура. Счита, че макар приложимата редакция на чл.260, ал.2 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС), да не предвижда конкретен срок за предоставяне на абонатите на детайлизирана сметка и данъчна фактура, това не освобождава мобилния оператор от изпълнение на задължението. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно решение и вместо него да бъде потвърдено Наказателно постановление (НП) №196/02.05.2012г. на председателя на

Комисията за регулиране на съобщенията (КРС).

Ответникът – [фирма] (М.), оспорва жалбата. В писмено становище от 07.10.2013г. излага доводи за правилност на обжалваното съдебно решение и моли съда да отхвърли подадената срещу него касационна жалба, като неоснователна.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ютеров от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – ОСНОВАТЕЛНА.

С НП №196/02.05.2012г., издадено от председателя на КРС, на М. ЕАД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева, на основание чл.336 във вр. с чл.335 ЗЕС за това, че не е предоставило на своя абонат Л. З. с телефонен номер [ЕГН], детайлизирана сметка за ползваните от него услуги, касаеща период на отчитане от 28.12.2010г. до 27.01.2011г., ведно с данъчна фактура №[ЕГН], с което е нарушило разпоредбата на чл.260, ал.2 ЗЕС.

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №196/02.05.2012г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административно-наказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, при издаване на който не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е обосновал извод, че НП е постановено в нарушение на материалния закон – чл.260, ал.2 ЗЕС, тъй като не е било установено по безспорен начин, че ответникът по касация е извършил твърдяното нарушение, а именно да предостави на абоната З. едновременно детайлизирана сметка и фактура. Приел е, че неизпълнението на задължението по чл.260, ал.2 ЗЕС, в приложимата му редакция, не може да бъде определено като продължавано нарушение, тъй като законът свързва изпълнението с точно конкретен момент. Установил е също, че в АУАН и в оспорваното НП не е посочена дата на извършване на нарушението, а освен това новата редакция на чл.260, ал.2 ЗЕС – ДВ, бр.105/2011г. се явява по-благоприятен закон за нарушителя по смисъла на чл.3, ал.2 ЗАНН, тъй като въвежда начален и краен момент за предоставяне на детайлизирана сметка, който е в полза на оператора.

Тези изводи не се споделят от настоящия решаващ състав.

С разпоредбата на чл.260, ал.2 ЗЕС в приложимата редакция ДВ, бр.17/2009г., е въведено задължение за предприятията, предлагащи обществени телефонни услуги да предоставят безвъзмездно на абонатите детайлизирана сметка за ползваните услуги заедно с данъчна фактура, както и да предоставят безвъзмездно достъп до информация в електронен вид относно месечните сметки за ползваните услуги. За неизпълнение на това задължение законът – чл.336 във вр. с чл.335 ЗЕС, предвижда административно наказание, съответно „глоба“ или „имуществена санкция“ в размер от 500 до 5000 лева.

В процесния случай ответникът по касация М. ЕАД не е ангажирал доказателства, че към датата на извършване на проверката – 12.09.2011г., е изпълнил

задължението вменено му с разпоредбата на ал.2 на чл.260 ЗЕС и е предоставил безвъзмездно на абоната Л. З. детайлизирана сметка за ползваните от него услуги в периода от 28.12.2010г. до 27.01.2011г., заедно с данъчна фактура. В хода на административното производство е било установено единствено обстоятелството, че на 27.03.2011г. операторът е издал данъчна фактура за ползваните от абоната услуги за цитирания период, но не се твърди и не са посочени доказателства тази фактура, заедно с детайлизирана сметка, да са били предоставени на Л. З.. Макар в чл.260, ал.2 ЗЕВ, в приложимата му към онзи момент редакция, да не е посочен конкретен срок в който да бъдат предоставени на абоната детайлизираната сметка и фактура за използваните услуги, този факт не освобождава оператора от изпълнение на това задължение, целта на което е да даде на абонатите точна и пълна информация за проведените от тях разговори, както и за дължимите суми за използваните услуги. В процесния случай мобилният оператор не е изпълнил това свое задължение в продължение на шест месеца от издаване на данъчната фактура, във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност. Като е достигнал до обратният извод първостепенният съд е постановил един неправилен акт, който следва да бъде отменен.

С оглед на изложеното настоящата съдебна инстанция намира, че НП №196/02.05.2012г. е издадено от компетентен орган, в съответствие с процесуалния и материалния закон. Безспорно са установени нарушението и неговия извършител. Наложена санкция е в законоустановените граници, като отговаря на тежестта на нарушението, на степента на обществената му опасност и с нея могат да се постигнат целите на наказанието.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.1 АПК във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{ти} Касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 08.02.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 15^{ти} състав, по адм.наказателно дело №17834/2012г. И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №196/02.05.2012г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.

